

VI. Doprava zboží přes čáru celní po silnicích celních nesmí se ani při vstupu ani při výstupu díti před východem nebo po západu slunce; rovněž i vykládání a nakládání zboží na vodách pohraničních jest mimo dobu denní zapovězeno. Železnice, které čáru celní protínají, byly rovněž za silnice celní prohlášeny (říš. zák. č. 175, č. 45 z r. 1857).

Síně zpěvní viz Podniky hudební.

Skladiště.

I. Pojem a význam.

Skladiště jsou podniky, jež po živnostensku uschovávání zboží na cizí účet ve zvláště k tomu určených místnostech obstarávají. Zatím co poměry skladišť v Rakousku byly min. nař. ze dne 19. června 1866 č. 86 ř. z. poprvé zákonně upraveny, povstaly ve vědě i v praxi hlasy závažné, jež k nutnosti zákonného uspořádání skladišť poukazovaly, zvláště se vztahem k vynikajícímu národohospodářskému významu těchto. K tomu přistoupila dobrozdání obchodních a živnostenských komor a odborníků a interesentů, slyšených v poradě u ministerstva obchodu v prosinci r. 1887, kteří se rozhodně vyslovili pro reformu poměrů skladišť, která by obchodním zájmům vyhovovala. To pohnulo vládu, že předložila poslanecké sněmovně předlohu, která poměry skladišť důkladně upravuje. Také poslanec Dr. Kaizl podal poslanecké sněmovně dotyčný návrh, a podal jím samým navrženou předlohu. Ostatně dala i poslanecká sněmovna výraz nutnosti reformy zákonodárské týkajícího se poměrů skladišť tím, že v sezení dne 16. března 1887 u příležitosti debaty o stanovách bank, vládu resolucí k podání předlohy vybídla. Nutnost vydání nového zákona, kterým by k umožnění a rozvoji poměrů skladišť přispěti se mělo, udávala se také z toho, že dosud jen málo skladišť, a to nikoli účelně zařízených, pohotově bylo, jež proto svému velikému národohospodářskému významu nevyhovovala; zvláště nemohla býti také postrádána svobodná skladiště, která zatím následkem nových kořalečních a cukerních zákonů v živnostenskoprávním vztahu na zákonném podkladě nutnými se stala. Ve svých poradách o dvou dotčených zákonných předlohách (vlád. předl. a návrh Kaizlův) přiklonil se výbor poslanecké sněmovny k návrhu referenta, který sice samostatné uspořádání látky obsahoval, přes to však se podstatně opíral o vládní předlohu. Tím přijal za své výbor zásady vládní předlohy (viz zprávu národohosp. výb. posl. sněm.). Zákon ze dne 28. dubna 1889 č. 64 ř. z. obsahuje ustanovení, jež se týkají zařízení a provozování veřejných skladišť.

II. Živnostenskoprávní ustanovení (§§ 1, 3, 4, 5, 7, 9, 10, 12, 13, 44 a 48 cit. zák.).

Skladiště dělí se ve veřejná a soukromá skladiště a v skladnice.

A. Veřejná skladiště vyznačují se trojím směrem: koncesí, povinností uschovávatí zboží na cizí účet, vydáváním indosovatelných skladních listů, a jsou: o ústavy povahy veřejnoprávní. Veřejná skladiště jsou podrobena řadě obmezení a naopak zase požívají zvláštních zákonných výhod.

1. Náležitosti dosažení koncese. Uchazeči mají prokázati:

a) svéprávnost;

b) zachovalost podnikatele a je-li jím právnická osoba, zachovalost jejího zástupce;

c) průkaz stanoviště, místní polohy a zařízení skladiště, dále udání druhu zboží, jež se bude ukládati, zvláště podléhá-li clu nebo daním ze